

lv / 820-2 / 2012.

2013 MAR 29

Alulírott [REDACTED], a [REDACTED] indítványozó, a csatolt meghatalmazás alapján eljáró [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] útján, a T. Alkotmánybíróság által IV/820-1/2012. AB végzésben kiadott felhívás alapján az alábbiakkal

here's reading!

- öt naptári napon belüli befizetés esetén az adott területre érvényes egyórai várakozási díj tiszterese,
- öt naptári napon túli befizetés esetén az adott területre érvényes egyórai várakozási díj húszszorososa.”

2/1.

A fenti önkormányzati rendelet (továbbiakban: **Ör.**) megalkotására a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 15. §. (3). bekezdése (továbbiakban: **Kkt.**), továbbá a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 63/A. §. h) pontja (továbbiakban: **Ötv.**) alapján került sor.

Álláspontunk szerint az Ör. fenti rendelkezései **Magyarország Alaptörvényének** alábbi rendelkezéseibe ütköznek:

„...
ALAPVETÉS

...
B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

...
M) cikk (1) Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik.

(2) Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.

...
32. cikk (3). Az önkormányzati rendelet más jogszabállyal nem lehet ellentétes.”

a) Az Alaptörvény XXVII. cikkében rögzített helyváltoztatás szabadsága többet jelent a mozgás fizikai értelemben vett szabadságánál, a mozgásszabadság a személyi szabadság egyik megnyilvánulása, amely magában foglalja a közterületen való helyváltoztatás szabadságát is. A közlekedéssel összefüggő lényeges garanciákat, közvetlen és jelentős korlátozásokat az Alaptörvény I. cikkének (3). bekezdése alapján csak törvény állapíthatja meg, ahogy ezt a korábban hatályban volt Magyar Köztársaság Alkotmánya (a továbbiakban: Alkotmány) 8. §. (2). bekezdésében foglaltak kapcsán a T. Alkotmánybíróság már megállapította (3/1998. (II.11.) AB határozat). A T. Alkotmánybíróság az alapbeadványunkban is megjelölt 148/B/2005. AB határozatában kifejtette, hogy „...a helyváltoztatás és azon belül a közlekedés szabadságának szabályozása tehát akkor alkotmányos, amennyiben gyakorlásának garanciáit, korlátozásának feltételeit, és terjedelmét törvény rendezi, a megfelelő felhatalmazás alapján megalkotott részletszabályok kiegészítő jellege mellett.”

A Kkt. értelmében az önkormányzat a közút kezelője, aki mindenki számára köteles biztosítani a tulajdonában lévő közút közlekedési célú használatát.

A közterületi parkolás a közterület közlekedési célú használata.

A T. Alkotmánybíróság más határozatában rámutatott, hogy a közhatalmi jogkörben eljáró közútkezelő önkormányzat – az alkotmányos értékek mentén – szabályszegés esetén közlekedésrendészeti intézkedés (kerékbilincs) alkalmazását írhatja elő, közlekedésrendészeti, avagy más közigazgatási hatósági jogkör gyakorlására azonban csak az arra jogszabályban feljogosított szerv jogosult, gazdasági társaság nem.

A Kkt. fent megjelölt rendelkezése csak a várakozással kapcsolatos díj és pótdíj megállapítására vonatkozó felhatalmazást rögzíti, valamint meghatározza a fizetési kötelezettség elmulasztásának esetére a szolgáltató cég által követendő eljárást.

A Kkt. az Alaptörvény fenti rendelkezéseivel ellentétesen nem rendezi egyértelműen a közútkezelő személyét, csak általánosságban jelöli meg az önkormányzatot, nem ad útmutatást arra, hogy milyen módon és körben jelölheti ki a közút kezelője a várakozásra díj ellenében igénybe vehető közterületeket, és különösen a szankcióként megjelölt díj (pótdíj) jogi jellege és mértéke tekintetében sem tartalmaz rendelkezést.

E szabályokat viszont törvény helyett az Ör., illetve a később hasonló szabályozást rögzítő újabb önkormányzati rendelet tartalmazta, amely **álláspontunk szerint ellentétes az Alaptörvény fent hivatkozott rendelkezéseivel.**

b)A Kkt. és az Ötv. fenti felhatalmazó rendelkezései azon túl, hogy érintik az Alaptörvény XXVII. cikkében rögzített alapjogot, az **Alaptörvény M cikkére is visszavezethető szerződési szabadság jogát korlátozzák.** Az Ör. rendelkezései **korlátozták szerződési szabadságunkat** azzal, hogy meghatározták az általunk igénybe vett közterület várakozási díját és különösen pótdíját. A T. Alkotmánybíróság korábbi határozataiban már megállapította, hogy „a polgári jogi jogviszony keretei közötti közszolgáltatás esetében a jogállamiság alkotmányos elve alapján az önkormányzati szabályozáson számon kérhető kötelezettség a szolgáltatás-ellenszolgáltatás egyenértékűsége. A díj mértéke nem szakadhat el a nyújtott közszolgáltatástól, azaz nem lehet önkényes.” (26/1997. AB hat., 1122/B/1996. AB hat.)

Mindebből tehát az következik, hogy a Kkt és az Ötv. fent megjelölt rendelkezései az Alaptörvény B) cikk (1). bekezdésébe ütköznek. Egyrészt azért, mert a törvényi rendelkezések a fővárosi közgyűlés (önkormányzati képviselő-testületek) jogalkotási jogkörét önkényessé teszik, másrészt mert a felhatalmazó rendelkezések nincsenek tekintettel az önkormányzatok létező gazdasági érdekeltiségére és a fogyasztókat védeni hivatott árhatósági funkciójára. A T. Alkotmánybíróság a **148/B/2005. AB határozatában** már megállapította, hogy „a korlátok nélküli és a közszolgáltatások biztosításának speciális körülményeit figyelmen kívül hagyó felhatalmazás ellentétes az Alkotmány 2. §. (1). bekezdésével”, így mi is hivatkozunk a korábbi Alkotmány ugyanezen tárgyú szabályozásával szinte egyező megfogalmazású alaptörvényi rendelkezés alapján a támadott jogszabályhelyek Alaptörvény-ellenességére.

c)A T. Alkotmánybíróság a 17/1998. (V.3.) AB határozatában egyértelműen megállapította, hogy az önkormányzat helyi közügyekben kifejezett törvényi felhatalmazás nélkül, kiegészítő jelleggel alkothat magatartási szabályokat, azok azonban nem lehetnek ellentétesek országos szintű szabályozással. A fővárosi közgyűlés az Ör. megalkotásakor nem helyi közügyekben, hanem delegált jogkörben járt el. Ezért a felhatalmazó rendelkezések T. Alkotmánybíróság által korábban megállapított alkotmányellenessége kihat a felhatalmazáson alapuló jogszabály alkotmányosságára, Alaptörvény-ellenességére is. Ebből a szempontból tehát álláspontunk szerint az **Alaptörvény B) cikkének (1). bekezdésébe és 32. cikk (3). bekezdésébe ütközik az Ör. (a 19/2005. (IV. 22.) Fővárosi közgyűlési rendelet) 41. §. (2). bekezdése és 53. §-a, továbbá azok konkrét perben történt alkalmazása is.**

2/2.

Az alapbeadványhoz korábban csatoltuk az alkotmányjogi panasz tárgyát képező bírósági ítéletek másolatait. Azok alapján is megállapítható, hogy az ítéletekkel szemben további jogorvoslattal nem élhetünk. A perben egyébként a Budapesti Önkormányzati Parkolási Kft. felperes (továbbiakban: felperes) keresetet terjesztett elő velünk szemben 4.310,- Ft parkolási díj és járulékaik megfizetése iránt. A felperes keresetében annak jogalapjaként a 19/2005. (IV. 22.) Fővárosi közgyűlési rendeletet, különösen annak 41. §. (2). bekezdését és 53. §-át jelölte meg. Az első fokú bíróság marasztaló ítéletével szemben fellebbezéssel éltünk. A másodfokú eljárás során következetesen hivatkoztunk a T. Alkotmánybíróság a **148/B/2005. AB határozatára**, egyben indítványoztuk, hogy a bíróság az eljárás felfüggesztése mellett keresse meg a T. Alkotmánybíróságot az alkotmányellenes jogszabály perünkben történő alkalmazhatóságának kizárásával kapcsolatban.

Dr. E. [REDACTED]